

Kaj pravzaprav vemo o Jezusu?

O Jezusu iz Nazareta imamo več podatkov, ki so popolnejši kot podatki o večini oseb tedanjega časa.

27. Jun. 2015

Na voljo imamo vse, kar so nam posredovale priče njegovega življenja in smrti: ustna in pisna izročila o njegovi osebi, med katerimi izstopajo štirje evangeliji, ki so se v stvarnost prenašala iz skupnosti žive vere, ki jo je ustanovil on in obstaja še danes. Skupnost se imenuje

Cerkev, sestavljajo jo milijoni Jezusovih sledilcev skozi zgodovino. Ti so ga spoznali s pomočjo informacij, ki so jih neprestano širili prvi učenci. Podatki, ki jih najdemo v apokrifnih evangelijih in v drugih izvensvetopisemskih poročilih, ne prispevajo ničesar bistvenega k temu, kar nam nudijo kanonični evangeliji, ki jih je posredovala Cerkev.

Do razsvetljenstva so bili verniki in neverniki prepričani, da je bilo vse, kar smo lahko vedeli o Jezusu, zapisano v evangelijih. Vendar ker so ti zapisi nastali iz verskih razlogov, so nekateri zgodovinarji 19. stol. podvomili o njihovi objektivnosti. Zanje so bile zgodbe iz evangelijev precej neverjetne, saj niso vsebovale tega, kar je Jezus naredil in rekel, temveč to, v kar so verjeli Jezusovi učenci nekaj let po njegovi smrti. Zato so v naslednjih desetletjih do sredine 20. stol. dvomili v pristnost

evangelijev in trdili, da o Jezusu »ne vemo skoraj nič gotovega« (Bultmann).

Dandanes lahko z razvojem zgodovinske znanosti, arheološkim napredkom in večjim ter boljším poznavanjem starodavnih virov besede znanega poznavalca judovskega sveta v 1. stol. po Kristusu – ki ga ne moremo ravno označiti za konservativnega – potrdijo, da »lahko o Jezusu izvemo veliko« (Sanders). Sanders na primer z zgodovinskega vidika opozori na »osem neizpodbitnih dejstev« o Jezusovem življenju in začetkih krščanstva: 1) Jezusa je krstil Janez Krstnik; 2) bil je Galilejec, ki je oznanjal in ozdravljajl; 3) poklical je prve učence in govoril o tem, da jih je bilo dvanajst; 4) svoje delovanje je omejil na območje Izraela; 5) imel je polemiko o pomenu svetišča; 6) rimske oblasti so ga križale izven Jeruzalema; 7) po Jezusovi smrti so

njegovi učenci nadaljevali oblikovanje prepoznavnega gibanja; 8) nekaj Judov je preganjalo nekatere skupine novega gibanja (Gal 1,13.22; Flp 3,6), in kot se zdi, je to preganjanje trajalo najmanj do konca Pavlovega poslanstva (2 Kor 11,24; Gal 5,11; 6,12; prim. Mt 23,34; 10,17).

Na osnovi teh nekaj dejstev, o katerih se zgodovinarji strinjajo, se lahko za pristne z zgodovinskega stališča določijo drugi podatki v evangelijih. Uporaba zgodovinskih meril pri teh podatkih nam omogoča, da določimo stopnjo medsebojne povezanosti in verjetnosti trditev v evangelijih ter tako dokažemo, da je to, kar vsebujejo omenjene zgodbe, pravzaprav resnično.

Na koncu ne smemo pozabiti, da je vse, kar vemo o Jezusu, zanesljivo in verodostojno, ker so priče vredne verodostojnosti in ker je tudi izročilo samo samokritično. Poleg tega to, kar

nam izročilo sporoča, vzdrži analizo zgodovinske kritike. Res je, da lahko samo nekatere izmed mnogih stvari, ki so nam bile posredovane, dokažemo z metodami, ki jih uporabljajo zgodovinarji, vendar to ne pomeni, da se tiste, ki jih ni mogoče z njimi dokazati, niso zgodile, temveč da lahko o njih prispevamo samo podatke o njihovi večji ali manjši verjetnosti. Po drugi strani ne smemo pozabiti, da verjetnost ni odločilna, saj obstajajo malo verjetni dogodki, ki so se zgodovinsko dokazano zgodili. Brez dvoma pa je res, da so podatki v evangelijih razumni in se ujemajo z zgodovinskimi dokazi. V vsakem primeru cerkveno izročilo, kjer so nastale te pripovedi, zagotavlja njihovo zanesljivost in nam narekuje, kako naj jih razlagamo.

Bibliografija: A. VARGAS MACHUCA, *El Jesús histórico. Un recorrido por la investigación moderna*, Universidad

Pontifica de Comillas, Madrid 2004; J. GNILKA, *Jesus von Nazareth. Botschaft und Geschichte*, Herder, Freiburg 1990 (pos. izd. *Jesús de Nazaret*, Herder, Barcelona 1993); R. LATOURELLE, *A Jesús el Cristo por los Evangelios. Historia y hermanéutica*, Sígueme, Salamanca 1986. F. LAMBIASI, *L'autenticità storica dei vangeli. Studio di criteriologia*, EDB, Bologna 1986.

Juan Chapa

Copyright © Ediciones Rialp S. A.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/kaj-
pravzaprav-vemo-o-jezusu/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/kaj-pravzaprav-vemo-o-jezusu/) (6. Avg.
2025)